

Reykjavik Marathon 2014

Af Henriette Lau og Lasse Andersen

Den 22. august satte vi os i flyet for at rejse til Island, hvor Reykjavik marathon ventede.

Løbet i Reykjavik bød både på 10km, halvmarathon, marathon og et kort børneløb, og ligesom f.eks. London marathon, er der rigtig mange der løber for velgørenhed i Reykjavik.

Vi blev taget godt imod af vores værter i lufthavnen. De kørte os direkte til nummerudleveringen, hvor vi havde fornøjelsen af, at møde Europas stærkeste mand, Hafthór Júlíus Björnsson 😊

Så føler man sig bare ligesom ikke ret stor... (Det er Henriette til højre) 😊

Efter det møde, kørte vi en tur ud på ruten, for at vi kunne danne os et billede af, hvad der ventede os dagen efter. Og - allerede på den tur kunne vi godt fornemme, at når Islænderne taler om en forholdsvis flad rute, så taler vi bare ikke samme sprog... 😊 Det siges, at de har forsøgt, at lægge ruten således, at man får færrest mulige bakker! Det var vi da taknemlige for... 😊 Og vi har også fuld forståelse for, at ikke ret mange Islænderne cykler 😊

Efter en god nats søvn, stod vi op til en flot morgen. Da vi kiggede ud af vinduet så det ud til, at være rimelig vindstille, og så var det frem for alt tørvejr!

Vejret i Island har det med at forandre sig lynhurtigt, så det med vinden holdt ikke helt, kunne vi allerede mærke, da vi kom ind til byen hvor vi skulle starte. Men vi var dog langt fra bekymrede.

Der var mange forskellige nationaliteter repræsenteret ved løbet. Vi så/mødte dog kun 2 danskere foruden os.

Det Islandske mesterskab i marathon blev afholdt til dette løb, så der var rimeligt meget lokalt fokus.

Starten gik. De første 4-5km. Inde i byen gik fint, og vi havde begge en god følelse, og holdt fint vores "marathon-tempo". Men SÅ kan det nok være, at vi fik lov til at mærke, at Islænderne ikke er nærige med hverken vind eller bakker 😊

Vi løb en del langs kysten hvor vinden var rimelig hård. Men når det er sagt, så løb vi på rigtig gode veje og asfalterede stier hele vejen. Ruten var fantastisk flot. Vi havde udsigt til fjeldene næsten hele vejen, og bygninger/huse/kirker er bare så forskellige fra det vi er vant til. Vi løb over små broer, ved vandet, gennem parker og i byen. Det var fantastisk!

Da vi hver især var omkring halvvejs i løbet, måtte vi erkende, at tempoet måtte sættes ned, og så måtte vi komme igennem i den tid vi nu kunne. 😊 Dér var vi nemlig allerede meget trætte, og kunne glemme ALT om både "plan A" og "plan B". Normalt har vi det begge sådan, at et marathonløb først rigtig begynder ved de 30km. Det er dér det begynder at blive hårdt, og det er dér vi skal begynde at arbejde for det. Men hér havde vi den følelse allerede omkring de 20km., og da vi nåede 30km. var der "udsolgt"! Og hvad kunne vi så lære af det..? 😊 Vi har i hvert fald lært, at tempoet allerede fra start skal reguleres efter ruten. Nu var det jo ligesom ikke Berlin vi var i gang med at løbe marathon i 😊

Hele vejen igennem løbet var der en god stemning og fuldstændig styr på forplejningen. Det var unge sportsfolk der stod i depoterne. Det er nemlig meget normalt i Island, at man hjælper

hinanden på tværs af sportsgrene når der er arrangementer. De søde unge mennesker i depoterne var gode til at heppe på alle løberne og lige give et smil og en kommentar med videre på turen. Det var rart, da der ikke var ret mange tilskuere ude på ruten.

Vi kom dog begge igennem i tider vi kun kan tillade os at være tilfredse med – ruten taget i betragtning. Og når man løb i mål var der en god stemning – og igen fin forplejning.

Reykjavik marathons kan varmt anbefales. Og vi udelukker ikke, at det er et løb vi gentager en anden gang.

Redaktøren tilføjer:

På trods af vind og bakker kom både Lasse og Henriette over mållinjen med absolut respektable tider. Da askeskyerne havde lagt sig, viste uret for de tos vedkommende

Lasse	3:06:03	Det var såmænd nummer 34 af knap 900 startende. Lasse blev bedst placerede Dansker!
-------	---------	--

Henriette   3:12:43   Henriette blev en suveræn vinder af sin aldersklasse og snupede en fjerdeplads overalt hos kvinderne.

Verdens næst-stærkeste mand, Hafthór Júlíus Björnsson deltog faktisk også – i børneløbet! Den 2,06 m høje og 190 kg tunge stærkmand og skuespiller løb for at samle penge ind til den lokale udgave af Muskelsvindfonden.